

"Cenâb-ı Hak tarafından adem ve esir ve semâ perdelerini açıp, güneş gibi dünyayı ışıklandıran pırlanta-misal bir lâmbayı, hazine-i rahmetinden çıkarıp dünyaya gösterdi." cümlesinde; "adem, esir ve sema perdelerinin açılmasını" nasıl anlamalıyız?

Güneş, "adem, esir ve sema perdelerinin" açılmasıyla yaratıldığı gibi, bütün yıldızlar ve topyekûn kâinat da yine bu sırayla yaratılmıştır. Yani, şu görünen varlık âleminin tamamı, yok iken var edilmiştir. Bütün varlıklar, yokluk karanlıklarından, bir İlâhî ihsan ve lütufla, varlık sahasına çıkarılmışlardır.

Güneş de bunlardan biridir. O da bir zamanlar yoklukta idi.

Burada, yaratılma hadisesi "**yokluk perdesinin açılması**" olarak tasvir ediliyor. Bu perdenin açılmasıyla kendini gösteren ilk varlık,

"Allah'ın yarattığı ilk mahluk benim nurumdur."(bk. *el-Mevahibul-Ledünniye, Aclunî, 1/265-266*)

hadis-i şerifinin haber verdiği gibi "**nur-u Muhammedî**'dir."

Ondan "kalem, ruhlar, melekler ve nice nuranî ve ruhanî varlıklar" yaratılmış, bir sonraki safhada ise, Üstad'ın ifadesiyle, o "**Nur-u Muhammedî'den yaratılan bir madde-i aciniyeden**" bu kâinat yaratılmıştır.

Madde-i aciniye, bu görünen varlık âleminin tohumu, çekirdeği, macunu hükmünde öz ve özet bir maddedir. Bu madde "*esir maddesinin ilk şekli*" olabileceği gibi, esir bu maddeden yaratılmış da olabilir. Bu esir maddesi, bütün maddî varlıkların tarlası gibi olmuştur.

Nurlarda beyan edildiği gibi, şu kâinatta boşluk sandığımız her yer bu esir maddesi ile doludur. Yıldızlar o tarlanın birer çiçeği gibidirler. Yıldızlar arası boşluklar ise bir bahçedeki çiçekler arasındaki boşluklar gibidir.

Benzer bir durum da, atomların çekirdekleriyle protonları arasındaki boşluk için de söz konusudur.

Fizikçiler, esir maddesini çok tartışmışlardır ve bu tartışmalar halen devam etmektedir. Önceleri esirin varlığı hiç kabul edilmezken, şimdi "esiri kabul edenler

---

ve etmeyenler” olarak iki grup bilim ardımı ortaya çıkmıştır.

Sorunun diğer şikkına gelince: Kıyamet koptuğunda varlık âlemi aynı sıra ile yokluğa gömülecek değillerdir. Nitekim, Nur Külliyyatı'nda **“güneşin yok olmayıp cehennemde kendine tapanları yakacağı”** ifade edilmektedir.

Nasıl ki, bir sarrafa gittiğimizde, bize cevherlerini sergilemek için kasasında duran kabından çıkarıp önümüze açar. Nazarımıza sunduktan sonra, tekrar kabını dürüp kasasına koyar. Aynen bunun gibi Allah, güneş gibi bir hizmetkarını yoktan, esir maddeleri vasıtası ile insanların hizmet ve nazarına sunmuştur. Yine işi bitince, o güneşi dürüp kaldıracaktır.